

[Johannes Jensen.]

videre farlige, og som derfor godt kan undtages fra Tilsynet, hvad enten dette skal være kommunalt, eller det skal udføres af Statens Tjenestemænd. Vil det være nødvendigt at gaa til yderligere Foranstaltninger for at komme op paa det fulde Beløb, er vi rede til at forhandle derom, og for at antyde, paa hvilken Maade vi mener, Besparelser kan opnaas, skal jeg her uden at binde mig henvise til, at i Maskintilsynsloven af 1889 var det Honorar, som Maskintilsynsmændene skulde have for en Besigtigelse, fastsat til 33 Øre; der var endda en lille Besparelse, naar man havde tre Maskiner, saa sparede man 5 Øre, idet det hele da blev gjort for 1 Kr. Dette Honorar blev ved Fabrikloven af 1913 forhøjet til 1 Kr., og det er for Tiden 1 Kr. 50 Øre. Hvis det bliver nødvendigt, er vi rede til for at opnaa den ønskede Besparelse at gaa med til at nedsætte Honoraret, baade under Hensyn til, at de økonomiske Forhold her i Landet ikke er gode, i alt Fald ikke bedre, end de var i 1913—14, og under Hensyn til, at det Antal Virksomheder, der er Tale om, er tredoblet siden da, hvilket medfører, at de paagældende ikke vil komme til at lide noget Tab i Forhold til den Fortjeneste, de tidligere havde.

Jeg vil da gerne tilsige mit Partis Beredvillighed til at forhandle om Sagen. Paa Forhaand maa vi være af den Mening, at det vil være bedst at blive ved det kommunale Tilsyn, men den økonomiske Besparelse, der her er Tale om, vil vi meget gerne være medvirkende til at gennemføre.

Laurits Knudsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse, idet jeg takker den højtærede Minister, fordi man i Socialministeriet er opmærksom paa, at denne Lov saa nogenlunde maa følge den Udvikling, der foregaar paa Maskinteknikkens Omraade.

Lovforslagets Hovedbestemmelse gaar, som allerede nævnt, ud paa at ophæve det kommunale Tilsyn. Der henvises flere Steder i Bemærkningerne til, at dette Tilsyn ikke har virket tilfredsstillende. Det kommunale Maskintilsyn indførtes i Aaret 1889, og selv om man en Gang imellem, navnlig i 1913, har gjort Forsøg paa at

forbedre forskellige Bestemmelser, er man dog ikke naaet videre end til at gennemføre enkelte Ændringer, som man efter den Tids Forhold ansaa for at være Forbedringer. En medvirkende Aarsag hertil var vist, at Forbedringer i Loven kunde betyde en Merudgift, særlig hvis der skulde ansættes flere Synsmænd. Denne Betragtning kan imidlertid ikke gøres gældende over for det Lovforslag, der foreligger i Dag, idet der her tværtimod er Tale om en Besparelse.

I en af de nye Bestemmelser, som blev indført, siges der ganske kort, at man saa vidt muligt skal vælge maskinkyndige Mænd. Jeg vil gerne herom sige, at med den Udvikling, der foregaar nu, er Udtrykket „saa vidt muligt“ slet ikke mere betryggende. Det er rent ud sagt et forældet Udtryk, som slet ikke svarer til den Udvikling, der foregaar, og det siger i Virkeligheden, at man kan ansætte en hvilken som helst Mand uden Spor af Kendskab til Maskiner og uden det mindste Begreb om, hvor en Sikkerhedsforanstaltning skal anbringes paa en Maskine. Jeg mener, at man maa bort fra saadanne svage Bestemmelser, og det kommer man, hvis man vedtager det foreliggende Lovforslag. Fabriktilsynet kan efter min Mening ikke blive godt, og jeg tror ikke, at man vedblivende kan forsvare at opretholde Ordningen efter Loven af 1913, naar det er muligt at indføre et bedre og langt mere sagkyndigt Tilsyn. Hertil kommer den allerede nævnte Besparelse paa 100 000 Kr., som jeg heller ikke mener man i disse Tider kan se bort fra Betydningen af.

Der foreligger nu en Beretning om Arbejds- og Fabriktilsynets Virksomhed i 1932. Denne Beretning indeholder en Mængde Oplysninger og Tal, som det naturligvis vilde føre for vidt at komme ind paa her i Dag; jeg skal blot nævne, at der i Aarene 1927—32 er modtaget Anmeldelse fra Arbejderforsikrings-Raadet om i alt 4 452 Ulykkestilfælde, hvorved der blev dræbt 153 Personer. Af disse 4 452 Ulykkestilfælde falder de 1 527 paa København. Endvidere er der anmeldt 119 Elevatorulykker, hvorved der dræbtes 8 Mennesker, og 60 Forgiftningstilfælde med 17 Dødsfald. Denne Beretning er, hvad Ulykkestilfælde angaar, en uhyggelig Statistik, men den er samtidig et talende Bevis for Nød-